

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας στην Ιουδαία του Ηρώδη του Μεγάλου (37 π.Χ. - 4 π.Χ.), ο αρχάγγελος Γαβριήλ εμφανίστηκε στον ιερέα Ζαχαρία, όταν εκείνος πρόσφερε θυμίαμα μέσα στον ναό του Κυρίου, και ανήγγειλε την γέννηση του Ιωάννη του Προδρόμου από την στείρα, μέχρι τότε, γυναίκα του ιερέα, την Ελισάβετ. Πράγματι, μετά από τα γεγονότα αυτά, η Ελισάβετ έμεινε έγκυος. Έκρυβε όμως την εγκυμοσύνη της (από ταπείνωση, για να μην καυχάται εγωιστικά) για πέντε μήνες (μετά ήταν φανερή στους πάντες), και έλεγε (σε όσους συμμετείχαν στη χαρά της): «Τόσο πολύ με ευεργέτησε (και με ευλόγησε) ο Κύριος, κατά τις ημέρες που ενδιαφέρθηκε (αν και είμαι σε μεγάλη ηλικία) να μου αφαιρέσει την ντροπή της ατεκνίας (εθεωρείτο δυσμένεια από το Θεό), που ένιωθα μπροστά στους ανθρώπους». Έτσι, η Ελισάβετ επαναλαμβάνει με σεβασμό τα λόγια της άτεκνης Ραχήλ, γυναίκας του Ιακώβ, τότε που ο Θεός την θυμήθηκε, άκουσε την προσευχή της και της έδωσε την ικανότητα να κάνει παιδιά: «Ο Θεός έβγαλε από πάνω μου την ντροπή μου», είπε (Γέν. 30, 22).

Τον έκτο μήνα της εγκυμοσύνης της Ελισάβετ, ο Θεός έστειλε και πάλι τον αρχάγγελο Γαβριήλ σε μια πόλη της Γαλιλαίας που ονομαζόταν Ναζαρέτ [το 2009 ανακαλύφθηκε σπίτι στη Ναζαρέτ, που χρονολογείται από την εποχή της παιδικής ηλικίας του Ιησού, αλλά και η κυρίως περιοχή όπου έλαβε χώρα το γεγονός του ευαγγελισμού (βλ. www.apologitis.com/gr/ancient/nazaret.htm). Άλλωστε ο Λουκάς αναφέρει λεπτομέρειες γεωγραφικές για να μιλήσει με ιστορικές ακρίβειες και γεγονότα πραγματικά], σε μια παρθένο [φανερώνει η παρθενία της Παναγίας ότι η γέννηση του Χριστού ήταν υπερφυσικό γεγονός, αλλά και ότι, ως νέος και αληθινός Αδάμ, είχε ο Ιησούς προσλάβει την υγιή ανθρώπινη φύση που διέθετε και ο πρώτος Αδάμ προτού αμαρτήσσει] που ήταν αρραβωνιασμένη [Οικονόμησε ο Θεός τα πράγματα έτσι ώστε ούτε υπόνοιες να υπάρχουν σε ορισμένους περί ελευθεριότητας των ηθών, ούτε και μόνη της και αβοήθητη να μένει η Θεοτόκος] με κάποιον που ονομαζόταν Ιωσήφ, και ο οποίος (όπως και εκείνη) προερχόταν από την γενιά του Δαβίδ (δημοσίως ήταν αναγνωρισμένο και προσφωνούσαν τον Χριστό ως «υιό Δαβίδ»). Και το όνομα της παρθένου κόρης (το επαναλαμβάνει για να τονιστεί η έννοια τού εκ του Παρακλήτου θαύματος) ήταν Μαριάμ (που σημαίνει 'ισχυρή', 'ένδοξη', και άξια να υμνηθεί).

Εισήλθε λοιπόν ο άγγελος στο δωμάτιό της και της είπε: «Χαίρε, εσύ που έχεις λάβει υπερφυσικές και μοναδικές χάριτες παρά Θεού! Ο Κύριος είναι μαζί σου (γι' αυτό είναι και Χαριτωμένη). Ευλογημένη απ' το Θεό είσαι εσύ {εκπληρώνει στην ουσία τον προορισμό της Εύας, απ' τον οποίον είχε τότε εκείνη εκπέσει), περισσότερο απ' όλες τις γυναίκες» (Υπερευλογημένη). Εκείνη μόλις τον είδε ταραχτήκε με τα λόγια του και συλλογιζόταν (άρα δεν τρόμαξε) ποιον σκοπό μπορεί να έχει ο χαιρετισμός αυτός (διότι διέθετε περίσσεια ταπείνωση και καθόλου ματαιοδοξία).

Και είπε σ' αυτήν ο άγγελος: «Μη φοβάσαι, Μαριάμ (για να την επαναφέρει στην πνευματική αταραξία), διότι βρήκες (υπέρμετρη) Χάρη εκ μέρους του Θεού. (Και η εξαιρετική εύνοια παρά Θεού είναι τούτη:) Να τι θα συμβεί: Θα μείνεις έγκυος, θα

γεννήσεις γιο και θα τον ονομάσεις Ιησού (δηλαδή 'Θεό Σωτήρα') [Επαληθεύτηκε επομένως η προφητεία του Ησαΐα: «Ιδού, η Παρθένος θα συλλάβει, θα γεννήσει γιο, και θα τον ονομάσουν Εμμανουήλ», που σημαίνει «ο Θεός είναι μαζί μας» (7,14)]. Αυτός θα γίνει (και ως άνθρωπος αληθινά) μέγιστος και θα ονομαστεί (θα αναγνωριστεί και στη γη, όπως αιωνίως υμνείται και στον Ουρανό) Υιός Υψίστου (Υιός του αληθινού Θεού, που θα επισκιάσει τις ψευδείς ειδωλολατρικές θεότητες).

Σ' αυτόν θα δώσει ο Κύριος ο Θεός (κατ' οικονομίαν λέγεται, αφού πάντοτε ο Χριστός βασιλεύει ως Θεός) τον θρόνο του Δαβίδ (θα βασιλεύσει πνευματικά και θα σαγήνεύσει όλα τα έθνη δια του θείου κηρύγματος), του προπάτορά του (υπονοεί την μεσιακή ιδιότητα του Χριστού εκ του Δαβίδ, δια μέσου της Θεοτόκου). Θα βασιλέψει για πάντα στους (πνευματικούς) απογόνους του Ιακώβ (ως παντοτινός αρχιερέας στους πιστούς όλων των γενεών, που αποτελούν το λαό του δια της θείας υιοθεσίας), και η βασιλεία Του (αρχήν έχει την Εκκλησία, που αποτελεί το σώμα Του) δεν θα έχει τέλος (όπως έχουν οι πρόσκαιρες και επίγειες βασιλείες)».

Η Μαριάμ τότε ρώτησε τον άγγελο (δεν αναιρείται η λογική στα ζητήματα πίστεως, αλλά ξεπερνιέται και αγιάζεται): «Πώς θα μου συμβεί αυτό (να συλλάβω δηλαδή και να γεννήσω), αφού δεν έχω συζυγικές σχέσεις με κανέναν άντρα;» (εκφράζει την έκπληξή της, όχι την αμφιβολία της, συναισθανόμενη το υπερφυσικόν, μοναδικόν και θαυμάσιον του γεγονότος, ένεκα και της αγνής και άσπιλης συνείδησής της). Αποκρίθηκε ο άγγελος προς αυτήν: «Το Άγιο Πνεύμα θα έρθει (και θα επέμβει) σε σένα (προς επιτέλεση της αν-άνδρου και υπερφυσικής συλλήψεως) και θα σε καλύψει (θα σε επισκιάσει, όπως γινόταν με την νεφέλη της παρουσίας-ενέργειας-δόξας του Θεού στην Π.Δ., καθώς και στην Μεταμόρφωση του Κυρίου) η δύναμη του Θεού (η παντοδύναμη και ζωαρχική). Γι' αυτό και το άγιο (και αναμάρτητο) παιδί (όχι το εκ χοϊκής σαρκός ένεκα του προπατορικού αμαρτήματος γεννηθέν) που (υπερφυσικά) θα γεννηθεί (από σένα), θα ονομαστεί (και αναγνωριστεί από τους πιστούς) Υιός Θεού [Μέγα εστί ΤΟ ΤΗΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ: Θεός εφανερώθη εν σαρκί (Α' Τιμ. 3,16). Κάθε άλλη αλαζονική και διαχαμηλής περιεργείας έρευνα καθίσταται ανωφελής και επικίνδυνη].

Και , ιδού, η συγγενής σου Ελισάβετ συνέλαβε και αυτή γιο στα γεράματά της . Αυτή λοιπόν που την αποκαλούν στείρα (και την ταπεινώνανε γι' αυτό), τώρα βρίσκεται στον έκτο μήνα της. Διότι για το Θεό τίποτα δεν είναι αδύνατον» . Είπε τότε (με ευγνωμοσύνη) η Μαριάμ: «Ιδού η δούλη του Κυρίου (προσφέρει ολόκληρη την ύπαρξή της στον Θεό, με ηρωισμό και με ελεύθερη συγκατάθεση). Ας μου γίνει όπως είπες» . Και έφυγε απ' αυτήν ο άγγελος, (βλ. Π.Ν. Τρεμπέλα, Υπόμνημα εις το κατά Λουκάν Ευαγγέλιον, εκδ. Ο Σωτήρ, Αθ. 1995).